

POWIATR (1) *sb m*

o oraz a jasne.

sg *N* powiatr. ◇ [*pl N* powiãtry.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej cytowanych przykładów).

1. *Wiatr pomyślny dla żeglugi, wiejący w pożądanym kierunku, tj. od rufy: Secundus ventus, Powiãtr/ tylny wiãtr/ albo w tył wiãtr też łzczęśliwy wiatr Mącz 483d.*

2. [*Podmucha, powiew:*

Szereg: »powiatr albo wietrzyk«: Tãkowie ábowiem/ z ziemie kurzãwy y dymy/ z morzã wiãtry/ z rzek powiãty [!] albo lekkie wietrzyki á sportow puchy/ powstãiã y wieiã/ nie inãczy/ iedno iãkoby iãka pełna ropy rolã/ s ściãrwow y trupow zãgniłych/ wstãpowãłã y sniem [!] siã zãmiefzywãłã SchneebAnt B3.]

Synonim: 2. wietrzyk.

KW